

Fegyverkezési verseny a háború előtt

Az 1902-es angol-japán szerződés után Nagy-Britannia „fényes elszigeteltsége” véget ért – veszélyes és sokpólusú korszak kezdődött.

A HMS Indomitable az Invincible osztályú csatacirkálók közé tartozott, jelentős tüzerővel ellátva

INVINCIBLE OSZTÁLYÚ CSATACIRKÁLÓ

A fegyverkezési verseny fokozódott, és a Királyi Haditengerészet szolgálatba állította a forradalmi „csatacirkálót”. Szolgálatba állítás: 1908 Ország: Brit Birodalom

1908-ban a Német Császárság elfogadta a haditengerészeti törvény második módosítását, a kibővített Nyílt-tengeri Flotta tervet. Válaszul John „Jackie” Fisher javított a HMS Dreadnoughton, és újabb innovációval gazdagította a britek arzenálját. A csatacirkáló gyors és halálos volt: gyors, mint a páncélos cirkálók, és komolyan felfegyverzett, mint a csatahajók.

RICHARD BURDON HALDANE

A németek fegyverkezési válasza miatt aggódó brit hadügyminiszter válságtárgyalásra Németországba utazott.

Aktív évek: 1905–1912 Ország: Brit Birodalom

Richard Burdon Haldane rendszeresen találkozott Vilmos császárral, hogy megpróbáljon egyezséget kötni. A békitő megbeszélések 1912-ben futottak zátonyra, amikor a nézeteltérések csillapítására Haldane Németországba utazott. Küldetése négy napig tartott, és kudarcra végződött, mert Németország bejelentette flottája további bővítését. Szerencsére Haldane tulajdonképpen teljesen felkészült egy európai háborúra, hivatali ideje alatt széles körű reformokat hajtott végre a brit hadseregben.

Jobbra: Haldane küzdött, hogy visszaszorítsa Németország birodalmi törekvéseit, és biztosította, hogy a brit erők harcra készek legyenek

ALFRED VON TIRPITZ

Agresszív és ambiciózus miniszter, aki átformálta a német tengeri jelenlétet.

Aktív évek: 1897–1916 Ország: Német Császárság

Ha Tirpitz nem száll síkra az 1898 és 1912 között hozott öt tengerészeti törvényért, az angol-német tengeri fegyverkezési verseny egész másképp alakult volna. Egy drasztikusan kibővített német flottát célzó ambíciója a brit dominanciát üldözőbe vevő jelentős reformhoz vezetett. Tirpitz radikális fejlesztések vezetője volt, és rávilágított, hogy Nagy-Britannia az ellenség.

A HMS Dreadnought megjelenése kihívás volt, amelyre Németország erősebb páncélos flottával válaszolt

NASSAU OSZTÁLYÚ CSATAHAJÓ

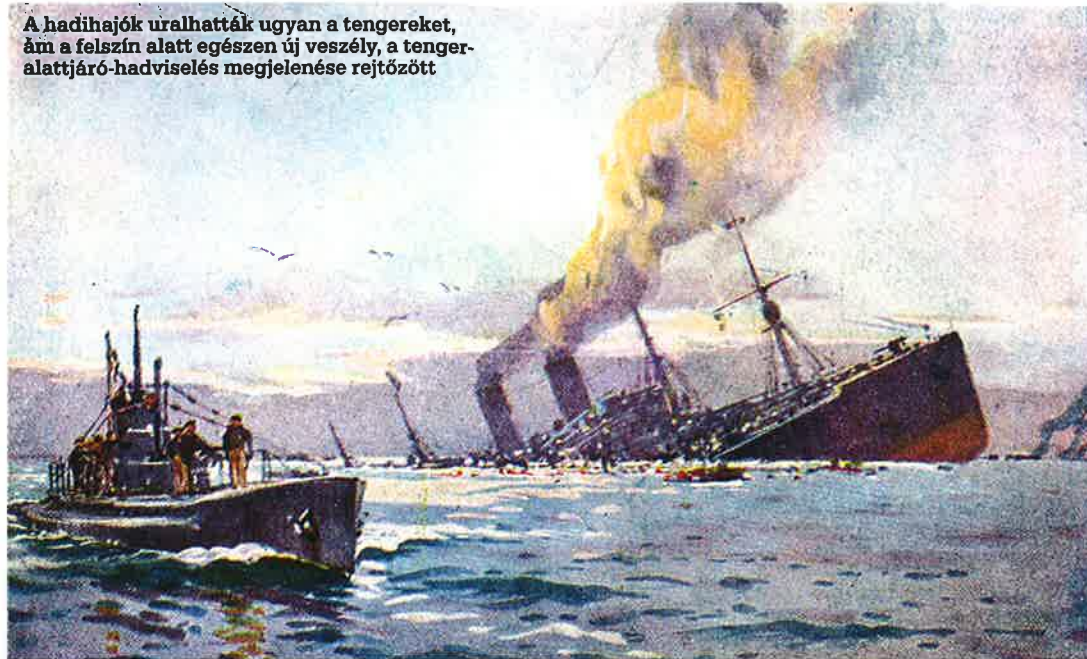
A német Nyílt-tengeri Flotta vízre bocsátja első dreadnoughtjait. Szolgálatba állítás: 1910 Ország: Német Császárság

A négy Nassau osztályú csatahajó volt Németország első visszavágása a HMS Dreadnoughtra. Lassúbbak voltak, a viharos tengeren bukdácsolnak, kisebb, 28 cm-es lövegekkel voltak felszerelve, de a toronyelrendezés egyeztett a Dreadnoughtéval: nyolc ágyú volt az előre, illetve hátra tüzeléshez, hatot pedig a hajók oldalán helyeztek el.

Tirpitz reformja hatékonyan kényszerítette bele a briteket a haditengerészeti fejlesztés új korszakába

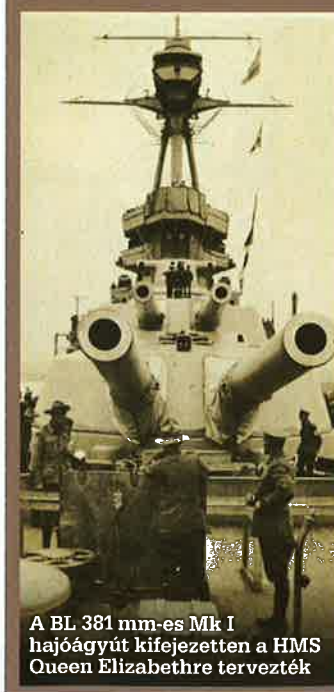
A hadihajók uralhatták ugyan a tengereket, ám a felszín alatt egészen új veszély, a tengeralattjáró-hadviselés megjelenése rejtőzött

HMS QUEEN ELIZABETH: A SZUPER-DREADNOUGHT

Olajjal üzemeltetett hajóóriás, a világ első „gyors csatahajója”. Szolgálatba állítás: 1914 Ország: Brit Birodalom

A „gyors csatahajót” – a csatacirkálóhoz hasonlóan – a dreadnoughtok növekvő erejére és gyorsaságára adott válaszként fejlesztették ki. Az első gyors csatahajó, a Queen Elizabeth középvonalában nyolc 311 mm-es ágyút helyeztek el. Négy löveg tornya volt, az ötödik helyére az olajmeghajtású turbinák kerültek.

A BL 381 mm-es Mk I hajóágyút kifejezetten a HMS Queen Elizabethre tervezték

U-31 TENGERALATTJÁRÓ

A láthatatlan, víz alatti dreadnoughtvadász.

Szolgálatba állítás: 1914 Ország: Német Császárság

A rendes évi brit flottagyakorlat során az ellenség behatolását szimbolizáló két brit bűvárhajó három csatahajót is megtorpedózott. Bár Nagy-Britannia csatahajók és -cirkálók terén előnyt élvezett, 1914-ben Németország kibocsátotta első dízelmeghajtású tengeralattjáróját, az U-31-et, amelynek hatótávolsága 12 553 km volt. A fegyverkezési verseny újabb fordulata félelmet plántálhatott a Királyi Haditengerészet tábornokainak szívébe.

„A fegyverkezési verseny újabb fordulata félelmet plántálhatott a Királyi Haditengerészet tábornokainak szívébe”

A KÖNIG OSZTÁLY

Középvonali, lépcsőzetes toronyelrendezés a németeknél is. Szolgálatba állítás: 1914 Ország: Német Császárság

Mind a négy König osztályú csatahajó tíz darab 305 mm-es ágyúját – a tüzelési sáv megnövelésére – a középvonal mentén helyezték el, az

öt löveg tornyot pedig az új superfiring elrendezésben állították fel. Ha harc közben találatot kapott, az SMS Königt már ellátták a német hajók új védekezési képességével: el tudta árasztani vízzáró kamráit, s a visszavonulásig képes volt szállítani is a sok tonna vizet.

Lent: A brit és a német flotta is annyira becses volt a maga országa számára, hogy az admirálisok aggódtak, nehogy bármilyen károsodás érje őket

5 tény AZ ANGOL-NÉMET FLOTTAPÁRBAJÁRÓL

A nagy „Dreadnought-átverés”

1910-ben Horace de Vere, a nagy tréfamester rávette a Királyi Haditengerészetet, engedje, hogy „abesszin királyi méltóságok” megszemléljék a HMS Dreadnoughtot. A „méltóságok” öt áruház irodalmár volt.

Legázolt U-29

1915 márciusában Pentland Firth-nél a HMS Dreadnought legázolásával elsüllyesztette a német U-29-es tengeralattjárót. Ez az egyetlen eset, amikor egy csatahajó képes volt a víz mélyére küldeni egy bűvárhajót.

HMS Agincourt, a háború legjobban felfegyverzett dreadnoughtja

A hét tornyában 14 nehézágyúval felszerelt, 30 250 tonna vízkiszorítású HMS Agincourt volt a méretéhez képest legkomolyabban felfegyverzett dreadnought az I. világháborúban.

A csatacirkáló végzetes hiányossága?

Amikor a jütlandi csatában az Invincible egyik löveg tornya tüzet fogott, a gondatlanul megtervezett löszertárolás miatt a kordit és a hajó a lángok martaléka lett. Rajta kívül még két csatacirkáló semmisült meg ily módon.

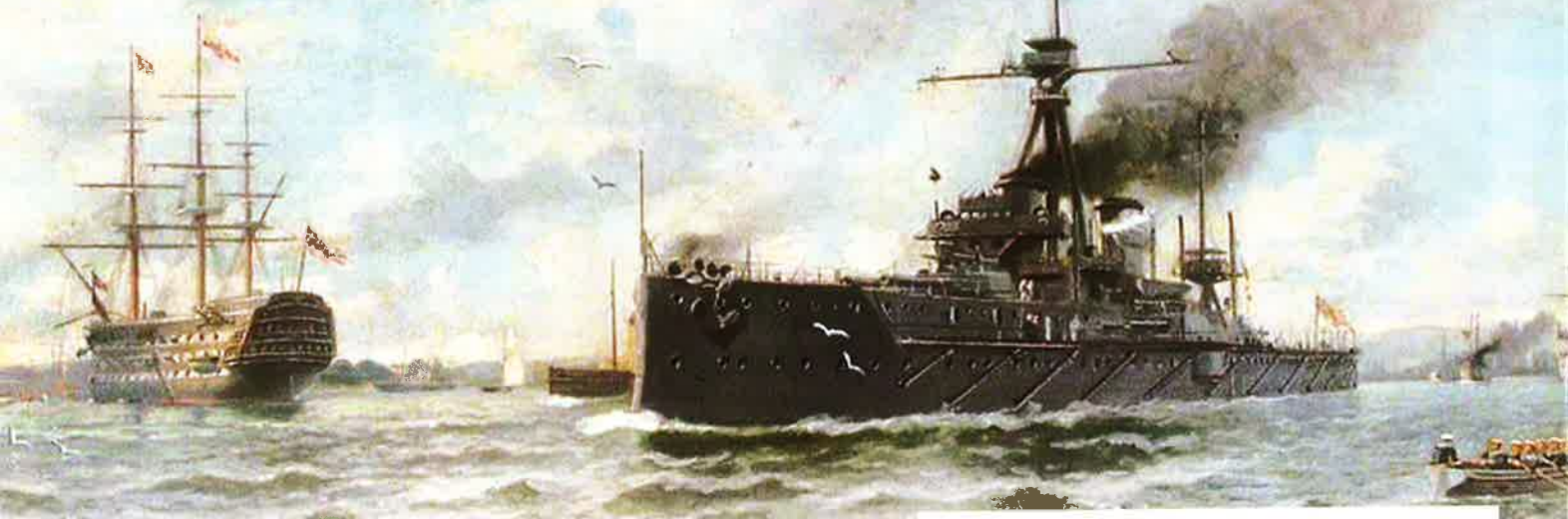
Az utolsó dreadnought

Az 1912-ben vízre bocsátott USS Texas szolgált Normandiánál, Ivo Dzsimánál és Okinavánál. Ez az egyetlen megmaradt dreadnought, ma úszó múzeum a texasi Houstonban.

Tengerészeti technika

A gőzturbina-meghajtású, nagy tűzerejű HMS Dreadnought és utódai a 20. században megváltoztatták a csatahajó fogalmát.

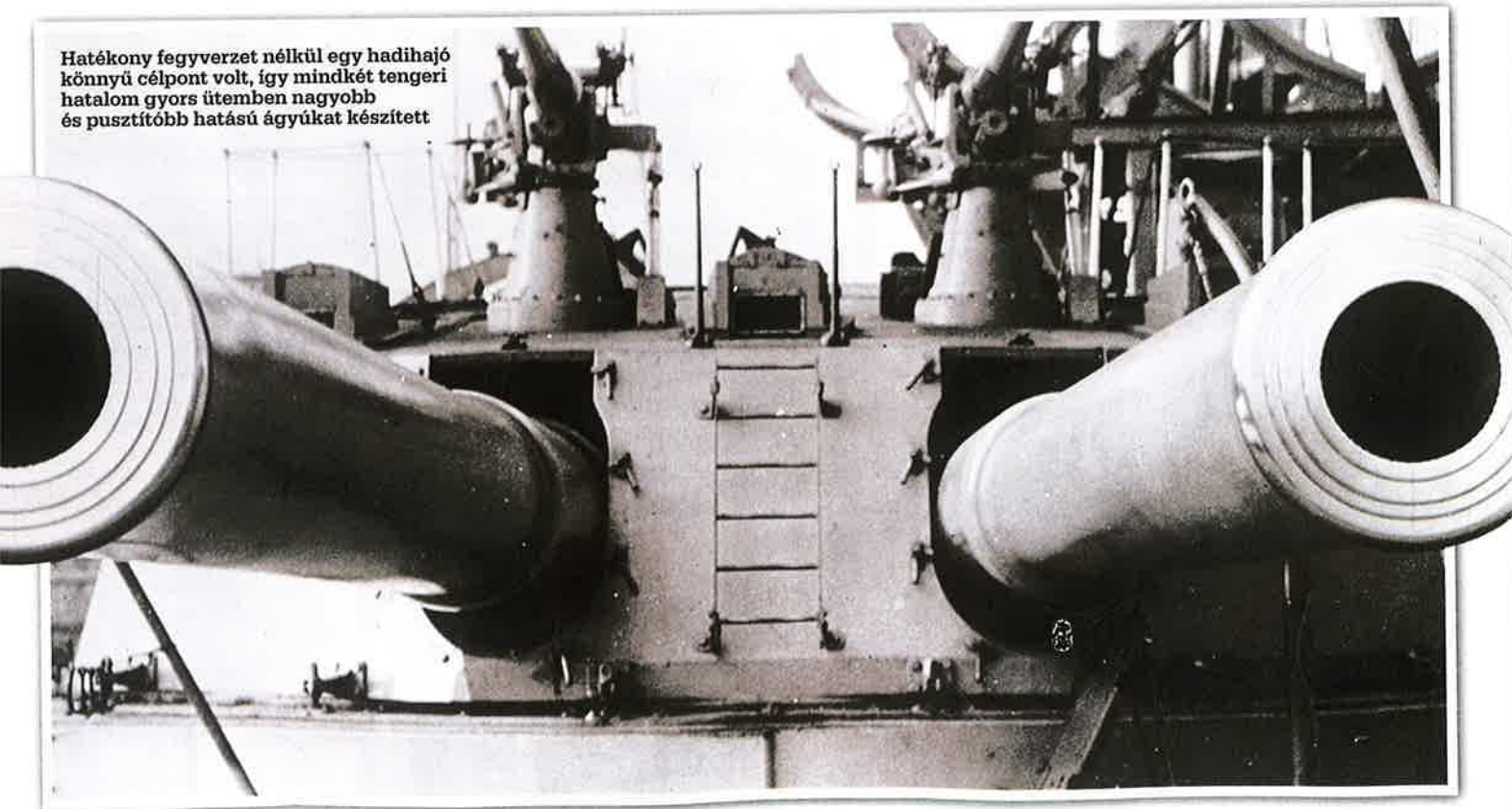

BL 305 mm-es Mark X ágyúk

SZÁRMAZÁS: NAGY-BRITANNIA

A Dreadnought fő fegyverzetét a tiz 305 mm-es ágyú adta, melyek robbanólövedékeinek hatótávja 22,9 km volt. Ezek öt, elektromosan forgatott lövegtoronyban álltak: egy torony volt a középvonal elején, egy hátul, egy középen, kettő pedig a páncélozott fedélzet két oldalán.

1904-ben az óceánokon nőtt a feszültség, és Sir John „Jackie” Fisher, a flotta előrelátó főparancsnoka megrendelt egy újfajta csatahajót. A 305 mm-es messze hordó ágyúkkal felszerelt, gőzturbinákkal hajtott, páncélzattal és belső válaszfalakkal védett dreadnoughtok új és ütőképes szerkezetek együttesét alkották.

Hatékony fegyverzet nélkül egy hadihajó könnyű célpont volt, így mindkét tengeri hatalom gyors ütemben nagyobb és pusztítóbb hatású ágyúkat készített

KRUPP CEMENTÁLT ACÉLPÁNCÉLZAT

SZÁRMAZÁS: NÉMETORSZÁG

A német Kaiser osztályú dreadnoughtok fémötvözzel cementált acélpáncélozást használtak, hogy a hosszú ütközetek alatt minimálisra csökkentsék a törések esélyét. Fedélzeti páncélzatuk majdnem 10 cm vastag volt a kritikus zónákban. A hajó vízvonalát duplán védték: egy 36 cm-es páncélövvel, valamint belső torpedóválaszfalal.

„Fedélzeti páncélzatuk majdnem 10 cm vastag volt”

A HMS Queen Elizabeth két átépítés után a II. világ-háborúban szolgált tovább

OLAJKAZÁNOK

SZÁRMAZÁS: NAGY-BRITANNIA

A Dreadnought szénfűtésű kazánjai vastag, árulkodó füstcsíkot hagytak maguk után. Az 1913-ban vízre bocsátott Queen Elizabeth osztályú „szuperdreadnoughtok” már olajtűzelésűek voltak. Az olaj több energiát ad a szénnél, nincs szükség kazánfűtőkre, kevesebb füstöt termel. Winston Churchill haditengerészeti miniszter garantálta a flotta ellátását ilyen típusú dreadnoughtokkal, mert sokkal hatékonyabbak voltak a korábbi változatoknál.

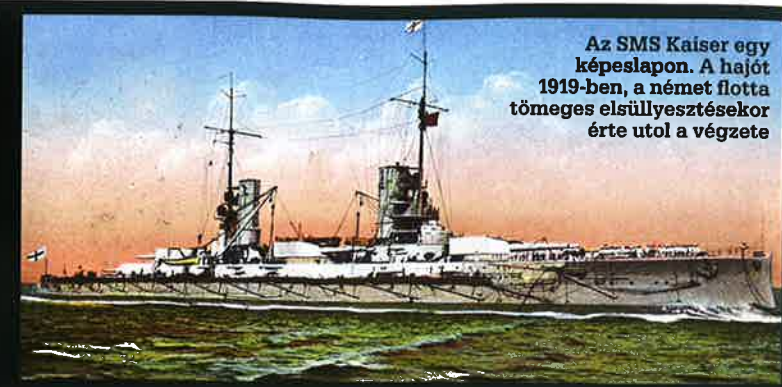
Lépcsőzetes elrendezésű lövegtoronyok

SZÁRMAZÁS: EGYESÜLT ÁLLAMOK

Az 1910-ben szolgálatba állított USS South Carolina egyik lövegtoronyát a másik fölé és kissé mögötte helyezték el. A tüzért ez az egymás fölétti és mögötti elrendezés kisebb területre vonta össze, amely így kisebb célpontot nyújtott, de azért a tervezők tartottak attól, hogy az egyik torony tüzelésekor keletkező lökeshullámok megrongálhatják a másik toronyt. Az innováció meglepetésként érte Németországot és Nagy-Britanniát, de átvették és használták az Orion, illetve Kaiser osztályú hajóikon.

A lövegtoronyok lépcsőzetes elrendezése amerikai találmány volt, amelyet tovább tökéletesítettek a német és brit hajótervezők

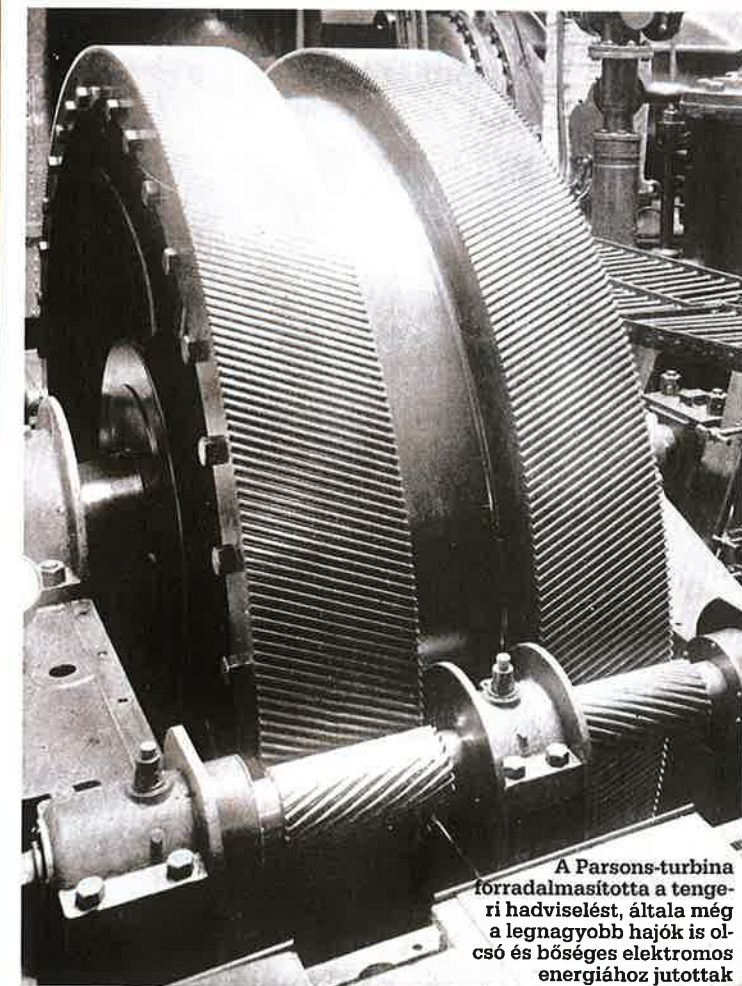

Az SMS Kaiser egy képeslapon. A hajót 1919-ben, a német flotta tömeges elsüllyesztésekor érte utol a végzete

Parsons-féle reakciós gőzturbina

SZÁRMAZÁS: NAGY-BRITANNIA

A Charles Parsons által 1884-ben feltalált gőzturbina lehetővé tette a hosszú távú, nagy sebességű hajózást. A Dreadnoughton két pár Parsons-turbina volt, amelyeket 18 darab Babcock & Wilcox fűtőcsöves kazán táplált. Mindegyik turbina két tengelyt hajtott meg, tengelyenként három hajócsavarral. A Dreadnought csúcsebbsége 21 csomó (39 km/h) volt.

A Parsons-turbina forradalmasította a tengeri hadviselést, általa még a legnagyobb hajók is olcsó és bőséges elektromos energiához jutottak

„A nagy hatósugarú, 305 mm-es ágyúkkal felszerelt, gőzturbinákkal hajtott, belső válaszfalakkal védett dreadnoughtok új és ütőképes szerkezetek együttesét alkották”

A jütlandi csata

1916. május 31.

A tengeri uralmat célzó hadihajó-építés évei után végül a brit és a német flotta az Északi-tengeren csapott össze.

Mivel a Királyi Haditengerészet fenntartotta a Német Császári Haditengerészettel szembeni blokádot, 1916 elején az Északi-tenger még messze nem volt az a csatatér, amilyenné vált. Reinhardt von Scheer admirális az évi kinevezése megváltoztatta a dolgokat, mivel elrendelte, hogy hajói törjék fel a brit blokádot. A másik oldalon a briteknek elégük volt a német hajókkal folytatott több hónapnyi csetepatéből, így válaszul máris mozgósítottak. A hosszú fegyverkezési verseny eredményeként végül a Királyi Haditengerészet Nagy Flottája (Grand Fleet) nézett szembe a német Nyílt-tengeri Flottával.

„A briteknek elégük volt a több hónapnyi csetepatéből a német hajókkal, válaszul mozgósítottak”

Flották Jütlandnál

A két flotta ereje az I. vh. meghatározó tengeri ütközetében.

	Brit Nagy Flotta	Német Nyílt-tengeri Flotta
dreadnought	28	16
régi csatahajó	0	6
csatacirkáló	9	5
könnyűcirkáló	26	11
romboló	77	61
páncélos cirkáló	8	0
repülőgép-anyahajó	1	0
aknarakó hajó	1	0

A britek egyetlen dreadnoughtot sem veszítettek, de három csatacirkálójukat és hét rombolójukat elsüllyesztették a németek Jütlandnál

Jütland: a következmények

A fegyverkezési verseny vége/befejezése keserű győzelmet hozott.

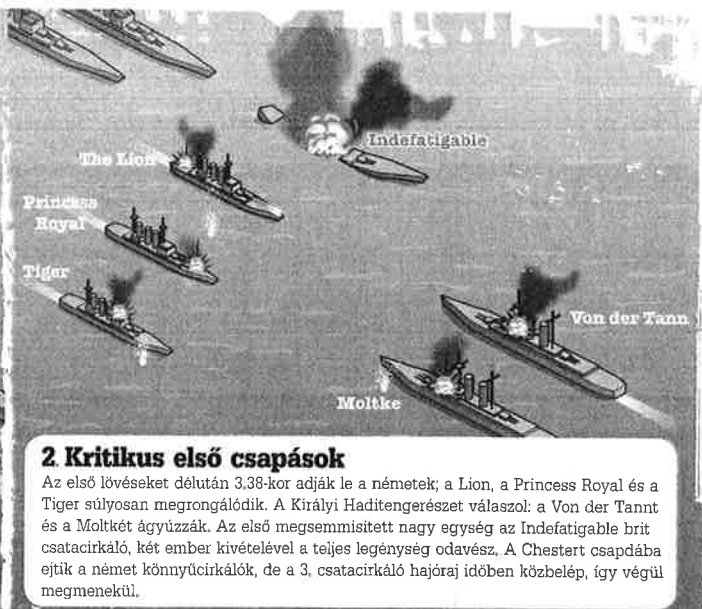
A két igen önzetesen nemzeti számára nehéz volt elviselni a hajók elvesztését. Bár egyetlen dreadnoughtot sem süllyesztettek el, mindkét flotta sok rombolót és csatacirkálót veszített; a briteket érte jelentősebb kár. A nagyobb ember- és hajóvesztés ellenére a német visszavonulás azt jelentette, hogy a Királyi Haditengerészet most már vitathatatlanul uralta az Északi-tengert, ám a mindent elsőprő diadal elmaradása kiábrándította a brit közvéleményt, amely Trafalgar-méretű sikert várt. A csata nem meggyőző eredménye csalódást keltett a katonai vezetésben is, mivel azt remélték, hogy ezek a fém vízi szörnyek megfordítják a háború menetét.

Churchill kritizálta Jellicoe tengernagyot, amiért nem vállalt nagyobb kockázatot, és való igaz, ha nem tartott volna annyira a torpedótámadásoktól, Jütlandnál kiűthette volna a német hajóhadat. Ez azonban messzire visz a Jellicoe által ténylegesen alkalmazott kulcsmanőverektől és taktikától. Így aztán – nem sokkal minden idők legnagyobb fegyverkezési versenye után – megváltozott a csatahajók szerepe, és beköszöntött a tengeralattjárók és repülőgép-anyahajók korszaka.

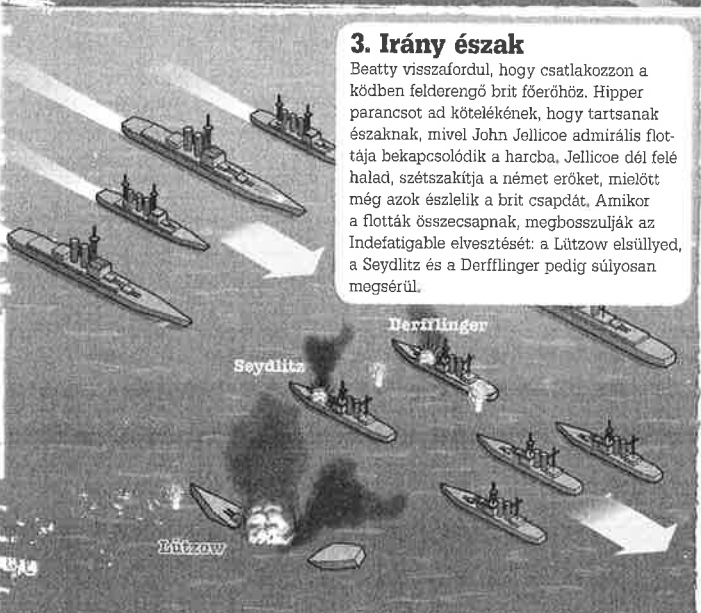
1. Irány dél

A brit Nagy Flotta kelet felé halad, hogy megtámadja a német Nyílt-tengeri Flottát, Orkney-szigeteki bázisukat elhagyva, David Beatty admirális irányításával csatacirkálók haladnak a főerő előtt, készen arra, hogy elsőként csapjanak össze a németekkel. Látótávolságba kerülnek, és mivel Franz von Hipper kisebb hajórajja maga után csalogatja őket, a cirkálók tovább haladnak délnek. Most már a németeké a fölény, mert Beatty kis köteléke egyenesen belefut Scheer főflottájába.

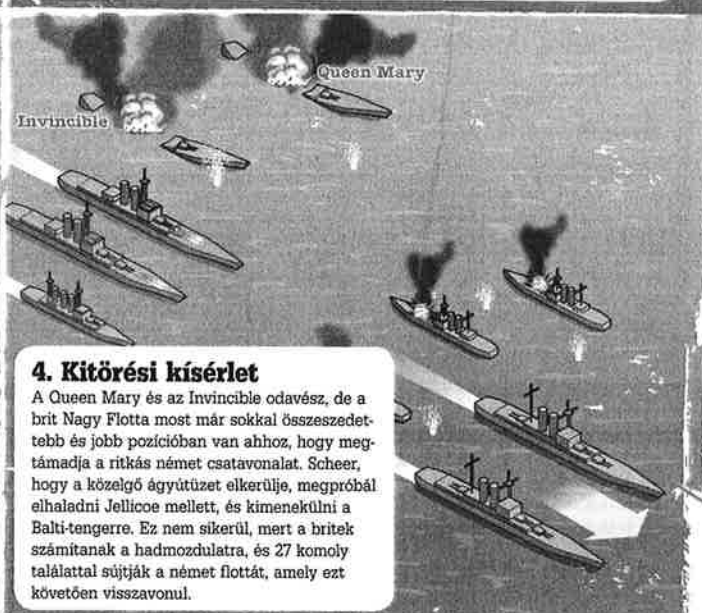
2. Kritikus első csapások

Az első lövések után 3.38-kor adják le a németek; a Lion, a Princess Royal és a Tiger súlyosan megrongálódik. A Királyi Haditengerészet válaszol: a Von der Tann és a Moltke ágyúzzák. Az első megsemmisített nagy egység az Indefatigable brit csatacirkáló, két ember kivételével a teljes legénység odavész. A Chestert csapdába ejtik a német könnyűcirkálók, de a 3. csatacirkáló hajóraj időben közbelép, így végül megmenekül.

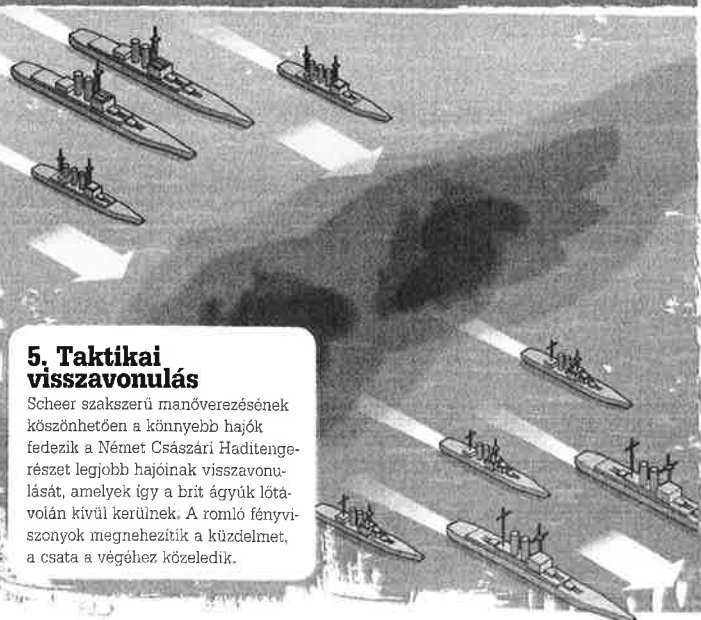
3. Irány észak

Beatty visszafordul, hogy csatlakozzon a közben felderengő brit főerőhöz. Hipper parancsot ad kötelékének, hogy tartsanak északnak, mivel John Jellicoe admirális flottája bekapcsolódik a harcba. Jellicoe dél felé halad, szétszakítja a német erőket, mielőtt még azok észlelik a brit csapdát. Amikor a flották összecsapnak, megbosszulják az Indefatigable elvesztését: a Lützow elsüllyed, a Seydlitz és a Derfflinger pedig súlyosan megsérül.

4. Kitérés kísérlet

A Queen Mary és az Invincible odavész, de a brit Nagy Flotta most már sokkal összeszedettebb és jobb pozícióban van ahhoz, hogy megtámadja a ritkás német csatavonalat. Scheer, hogy a közelgő ágyútűzet elkerülje, megpróbál elhaladni Jellicoe mellett, és kimenekülni a Balti-tengerre. Ez nem sikerül, mert a britek számitanak a hadmozdulatra, és 27 komoly találattal sújtják a német flottát, amely ezt követően visszavonul.

5. Taktikai visszavonulás

Scheer szakszerű manőverezésének köszönhetően a könnyebb hajók fedezik a Német Császári Haditengerészet legjobb hajóinak visszavonulását, amelyek így a brit ágyúk látóvonalán kívül kerülnek. A romló fényviszonyok megnehezítik a küzdelmet, a csata a végéhez közeledik.

6. Nem meggyőző a befejezés

Scheer visszafordul, hogy még egyszer szembenézzen a britekkel, de Jellicoe tengeralattjáró-támadástól tartva letesz róla, hogy végezzen a németekkel. Az éjszaka során folynak még kisebb összecsapások a könnyűcirkálók és a rombolók között. A két flotta úgy tér vissza a hazai kikötőbe, Wilhelmshavenbe, illetve Scapa Flow-ra, hogy nem született meggyőző befejezés Jütlandnál.

HMS Dreadnought

Mint kora meghatározó csatahajója, ez az új vízi jármű fellendítette a tengeri fegyverkezési versenyt, amely fokozta az I. világháborúhoz vezető angol-német feszültségeket.

HMS Dreadnought

LEGÉNYSÉG: 773 FŐ

HOSSZ: 527 LÁB (160,6 M)

SZÉLESSÉG: 82 LÁB (25 M)

MÉRÜLÉS: 26 LÁB (7,9 M)

VÍZKISZORÍTÁS: 18 420 TONNA

MAXIMÁLIS SEBESSÉG:

21 CSOMÓ (39 KM/H)

HATÓTÁVOLSÁG: 6620 TENGERI
MÉRŐFÖLD (12 260 KM)

Modern optikai távmérők

A távolság meghatározásában a HMS Dreadnought volt korának legpontosabb csatahajója. A Barr és Stroud – a Yorkshire College (ma Leedsi Egyetem) fizikus és mérnök professzorai – által egyedileg kifejlesztett elektronikus távmérővel szerelték fel.

Könnyű lövegek

A Dreadnought könnyű gyorstüzelő ágyú egyfajta védelemként működtek a torpedónaszádok ellen. Ezeknek a 76 mm-es ágyúknak, amelyek a lövegtornyok tetején, illetve a hajó oldalán helyezkedtek el, a hatótávolsága 8,5 km volt.

Dumaresq mechanikus számítógép

366 nap alatt
építették meg

Adatátviteli állomás

A HMS Dreadnought fedélzetén egy új Vickers távmérő órát használtak a hajó és az ellenséges célhajó közötti változó távolság folyamatos kiszámításához. Korrekciót az óra adatainak frissítésére bármikor lehetett végezni, így a HMS Dreadnought mindig lépéselőnyben volt.

Emberanyag-stratégia

Szembemelve az évszázadok óta köbe vésett szokással, a HMS Dreadnought tisztjeit és legénységét elöl, sokkal közelebb a hajóhídhöz szállásolták el, arra törekedve, hogy a hajón mindenki annyira közel legyen a harcálláspontjához, amennyire csak lehet.

Krupp cementált páncélzat

A Krupp páncélzatot, amely a nagyobb keménység érdekében szénacélból készült, a 20. század fordulóján a Krupp cementált páncélozás váltotta fel, és a Dreadnoughthoz ezt használták. A forradalmian új összetétel nagyobb rugalmasságot biztosított, csökkent a törés esélye.

Lecsökkentett vívonalöv

Gyorsabb, mint a többi

A HMS Dreadnought volt az első, amely kísérleti gőzturbinát használt a dugattyús gőzgép helyett. Korának leggyorsabb hajója volt, amely extra, súlyos tűzfegyverei ellenére elérte az óránkénti 21 csomós (39 km/h) sebességet.

„A HMS Dreadnought az első igazán modern hadihajó, amely forradalmian új fegyverzetet ötvözött egy elektronikus távmérős fegyverrendszerrel és korszerű hajtástechnológiával”

Három középre helyezett, a súlyt stabilizáló lövegtorony

Torpedó-irányítótorny

Támadó tüzérek

Elképesztő tüzereje miatt a Dreadnought volt a világ legrettegettebb csatahajója. Úgy építették, hogy harci helyzetekben sziporkázzon, köszönhetően öt, 305 mm-es ikerlőveggel szerelt ágyútornánának, amelyek hatótávolsága elérte a 22,9 km-t.

Kiemelkedő tűzvezetés

A fedélzeten lévő minden 305 mm-es ágyúnak azonosak voltak a ballisztikai jellemzői, ami csata közben leegyszerűsítette a tűzheylesbitést. Ez korábban lehetetlen volt, mert a különböző kaliberű ágyúk eltérő szórást produkáltak, így a megfigyelők nem tudtak hatékonyan irányítani.

23 000 lóerő összteljesítmény

Tűzzáró ajtók

Az addig ismertekhez képest lényeges tökéletesítés volt, hogy a HMS Dreadnoughton megszüntették fedélzet alatti kamrák közötti hosszirányú folyosókat. A tengeralattjárókat utánózza a hajó összekötő ajtóit zárva tartották, hogy megakadályozzák az esetleges tűz és vízár terjedését.

A HMS Dreadnought helye a történelemben

Mint a Királyi Haditengerészet disze, a HMS Dreadnought a hajófejlesztés új korszakát indította el. Bár nem ez volt az első „nagy ágyús” hajó, amelyet gyártottak – ez a dicsőség a birodalmi Japánnak jár, amely sikertelenül próbálkozott a Satsuma megépítésével 1904-ben –, dizájnya sokkoló hullámokat vetett a tengerészvilágban. A HMS Dreadnought megépítése nyílt válasz volt a brit tengeri fölényt lebírni akaró német törekvésekre, mivel ez volt az első igazán modern hadihajó, amely forradalmian új fegyverzetet ötvözött egy elektronikus távmérős fegyverrendszerrel és korszerű hajtástechnológiával. Ikonikus helye annak ellenére is biztos, hogy soha nem süllyesztett el másik csatahajót.

Üzemanyag-ellátás

Csúcsra járatva a Dreadnought 6620 tengeri mérföldet (12 260 kilométer) tudott megtenni tíz csomóval (19 km/h). 2914 tonna szenet és 1140 tonna üzemanyag olajat szállított, amelyet a szénre fecskendeztek az égés határfokának növelésére.

Királyi Haditengerészet vs. Német Császári Haditengerészet

A korszak mindkét tengeri nagyhatalma eltökélte, hogy a nyílt tengereken ő lesz a győztes.

A Királyi Haditengerészet

Hajók

Lehetett Németország a merész feltörekvő fél, de a brit Nagy Flotta mind minőségben, mind a hajók számát tekintve mindig orrhozszal előtte járt a fegyverkezési versenyben.

Vezetők

Richard Burdon Haldane volt a brit háborús készülődés egyik főszereplője, de a németekkel való kapcsolatokon nem sikerült javítania, rendre alulmaradt Tirpitzzel szemben az alkuk és paktumok terén.

Emberanyag

Egyes beszámolók szerint a brit tengerészekből kiirtották a kezdeményezőképességet, ám azok az évek, amikor a britek uralták a hullámokat, tapasztalt tengerészek sokaságát produkálták.

Kikötők

Gazdag tengeri örökségének köszönhetően nagyszámú kikötő állt Nagy-Britannia rendelkezésére, az angliai Liverpooltól és Portsmouthtól az Orkney-szigetekig Scapa Flow-ig.

Szövetségesek

A francia és az orosz hadiflotta aktívan készült a háborúra a Földközi-, illetve a Balti-tengeren. Az USA túl későn lépett hadba, így haditengerészeti hozzájárulása nem volt meghatározó.

Összesen:

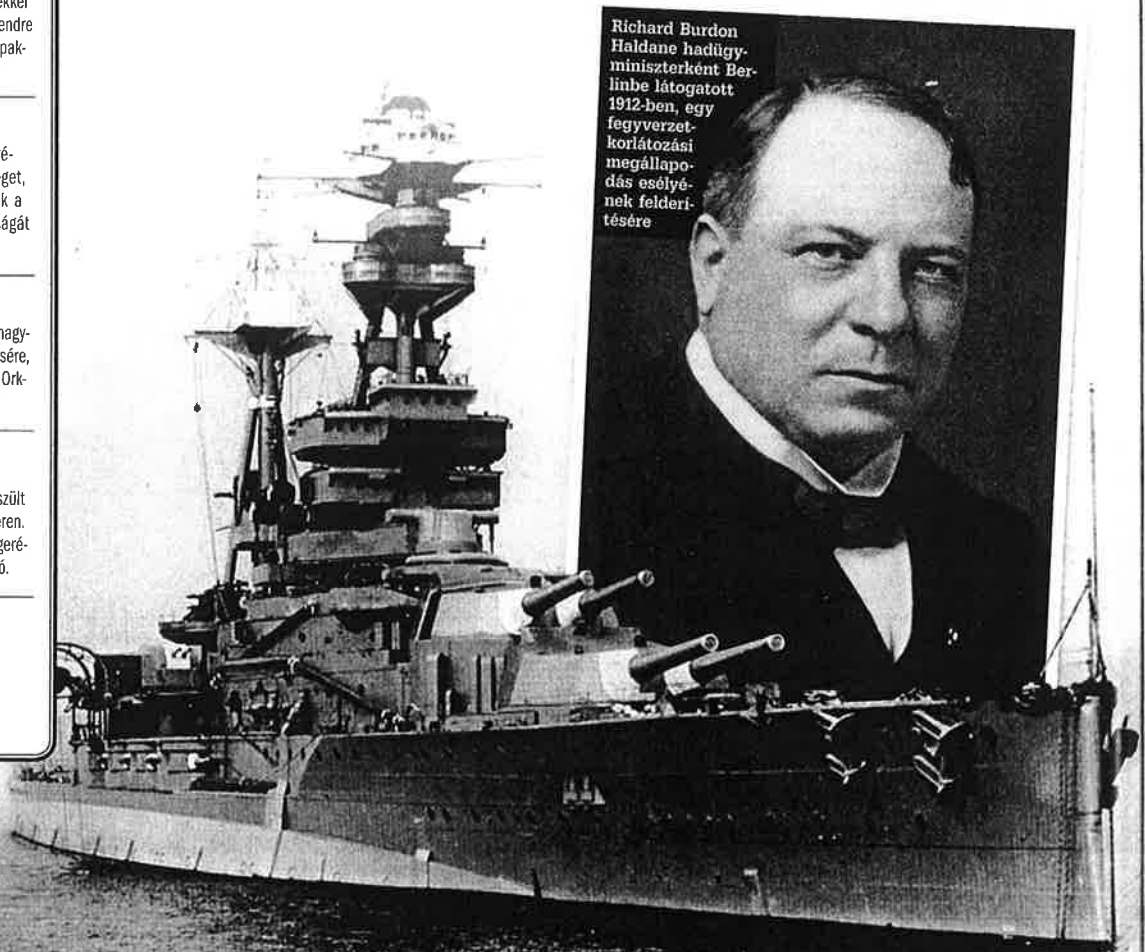

A Pax Britannica végének kezdete

A 19. század legvégére Nagy-Britannia volt a földkerekség technikailag legfejlettebb országa. A birodalom azonban egyre növekvő anyagi és katonai terhet jelentett, határai mentén elszórtan elhelyezett brit haderővel. Nagy-Britannia hajóhada azonban továbbra is erős volt. Németország újszerű ipari ereje bizalmatlanná tette az országot, ezért megnövelték a haditengerészet költségvetését, és megvolt a lendület, hogy Anglia a csúcsra kerüljön. A brit közvélemény óriási támogatása mellett beizzították a kikötőket, és elindultak az új haditengerészeti fölényhez vezető úton.

Hadihajók sorakoznak fel Spitheadnél a Hazai Flotta és az Atlanti Flotta 1909-es királyi szemléjére

Richard Burdon Haldane hadügy-miniszterként Berlinbe látogatott 1912-ben, egy fegyverzet-korlátozási megállapodás esélyének felderítésére

A HMS Royal Oak, az I. világháborúban épített öt Revenge osztályú csatahajó egyike

Ez az 1913-as olajfestmény Vilmos császárt flotta főparancsnokként ábrázolja

A Realpolitik-től a Weltpolitikig

Paranoiásan félt attól, hogy bekerítik, és hajtotta a vágy, hogy vetélkedjen a világ elit államaival, ezért Németország nagyobb katonai erőre éhezett. A Bismarck-éra véget ért, Vilmos császár elkezdte a Weltpolitik gondolatának útját egyengetni, azt remélve, hogy a hatékony Nyílt-tengeri Flotta lesz a legjobb eszköz nagy birodalmi ambícióinak megvalósításához. Németország fiatal, alig 50 éves állam volt, ezek a céltudatos törekvések lökéshullámokat küldtek Nagy-Britannia, Oroszország és Franciaország felé, amelyek válasza kényszerültek.

Bernhard von Bülow volt Németország kancellárja 1900-tól 1909-ig

Német Császári Haditengerészet

Hajók

Németország legnagyobb erőfeszítései ellenére Nagy-Britannia földrajzi helyzetéből adódóan mindig sok forrást tudott a haditengerészeti termelésbe fektetni, ami ahhoz kellett, hogy katonai nagyhatalom maradjon.

Kikötők

Németországnak voltak nagy kikötői, mint például Kiel, Hamburg és Wilhelmshaven, de nem tudtak versenyezni a britek számára hozzáférhető kikötők számával.

Vezetők

Az angol-német rivalizálás során Németország kezében volt minden kártya, és az olyanok, mint Tirpitz vagy Bülow folyamatosan akadályozták a német flotta méretcsökkentését célzó brit törekvéseket.

Emberanyag

A Német Császári Haditengerészet hajóin jobb volt a kiképzés, az erőt pedig csak az Atlanti-óceánra kellett fókuszálni.

Szövetségesek

Németország szövetségese Ausztria-Magyarország és az Oszmán Birodalom volt. Tengerészeti szempontból azonban mindkét állam selejtesnek tekinthető – a Monarchiának nem volt tengere, az Oszmán Birodalom korábbi ereje pedig igencsak meggyengült.

Összesen:

Vége szakadt a bismarcki óvatos tárgyalások korszakának, kezdetét vette a tengeri fegyverkezési verseny

„Hajtotta a vágy, hogy vetélkedjen a világ elit államaival, ezért Németország nagyobb katonai erőre éhezett”

Az SMS Kronprinz volt az egyik a négy Königin osztályú csatahajó közül